

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1938 r.

Nr 23

Treść:

U S T A W A

Poz.: 202—z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego 351

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 203 —Przemysłu i Handlu z dnia 7 marca 1938 r. o maklerach przysięgłych na giełdach towarowych	355
204 —Przemysłu i Handlu z dnia 17 marca 1938 r. o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XVII Międzynarodowym Targom w Poznaniu, X Targom Katowickim, Targom Meblowym w Nowem, Targom Gdyńskim, XVIII Międzynarodowym Targom Wschodnim organizowanym przez Izbę Przemysłowo-Handlową we Lwowie, Targom Pałuckim w Żninie i Targom Wołyńskim w Równem	362
205 —Skarbu z dnia 29 marca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zryczałtowaniu podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw na rok 1938	362
206 —Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1927 r. o regulaminie wyborczym, obowiązującym przy przeprowadzaniu wyborów członków sejmików wojewódzkich, przewodniczących sejmików wojewódzkich i członków wydziałów wojewódzkich oraz odnośnych zastępców w województwach poznańskim i pomorskim	364
207 —Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1938 r. o ustaleniu i rozdziale liczby członków sejmików wojewódzkich pomorskiego i poznańskiego na poszczególne powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone z powiatowych związków samorządowych .	365
208 —Sprawiedliwości z dnia 1 kwietnia 1938 r. o utworzeniu powiatowego wydziału hipotecznego w Kowlu	366

202

U S T A W A

z dnia 25 marca 1938 r.

o wykonywaniu zawodu aptekarskiego.

Art. 1. (1) Przez wykonywanie zawodu aptekarskiego rozumie się pracę w aptece, polegającą na:

1) wytwarzaniu, przyrządzaniu, utrzymywaniu i przechowywaniu w aptece oraz wydawaniu z niej środków, używanych w leczeniu ludzi i zwierząt, w szczególności zaś przyrządzaniu i wydawaniu leków według recept osób, uprawnionych do ich zapisywania,

2) zarządzaniu apteką,

3) sprawdzaniu tożsamości i jakości środków leczniczych.

(2) Ponadto wykonywanie zawodu aptekarskiego obejmować może: wytwarzanie,

przyrządzanie, utrzymywanie i przechowywanie w aptece oraz wydawanie z niej środków dietetycznych, higieniczno - kosmetycznych, wszelkich przedmiotów, przeznaczonych do leczenia i pielęgnowania chorych, oraz trutek do tępienia szkodników i pasożytów.

Art. 2. (1) Prawo wykonywania zawodu aptekarskiego może być stałe lub czasowe.

(2) Prawo stałego wykonywania zawodu aptekarskiego w rozumieniu art. 1 ust. (1) pkt 1) i 3) mają osoby, które:

1) są obywatelami Państwa Polskiego,

2) uzyskały dyplom doktora lub magistra farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów w Państwie Polskim,

3) odbyły po uzyskaniu lub uznaniu dyplomu roczną praktykę w aptece,

4) zostały wpisane na listę członków właściwej izby aptekarskiej.

(3) Równoznaczne z dyplomami, wymienionymi w ust. (2) pkt 2), w zakresie uprawnień do wykonywania zawodu aptekarskiego są:

1) dyplom magistra lub prowizora farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27 listopada 1917 r.,

2) dyplom magistra farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów monarchii austro-węgierskiej przed dniem 1 listopada 1918 r.,

3) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez właściwe władze na obszarze Rzeszy Niemieckiej przed dniem 27 grudnia 1918 r.,

4) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez właściwe władze, urzędujące na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego po dniu 27 grudnia 1918 r. na podstawie dyplomu, wydanego lub uznanego przez jeden z uniwersytetów Rzeszy Niemieckiej przed tym terminem,

5) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez władze na obszarze Rzeszy Niemieckiej przed dniem 1 stycznia 1922 r., jeżeli zawód ten był wykonywany na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego przynajmniej od 1 stycznia do 15 czerwca 1922 r.,

6) dyplom magistra farmacji, wydany lub uznany przez jeden z uniwersytetów na obszarze monarchii austro-węgierskiej osobom pochodzącym:

a) ze Śląska Cieszyńskiego, jeżeli osoby te rozpoczęły studia na jednym z tych uniwersytetów przed dniem 10 sierpnia 1920 r.,

b) z obszarów Spisza i Orawy, jeżeli osoby te rozpoczęły studia na jednym z tych uniwersytetów przed dniem 28 lipca 1920 r.,

7) dyplom na stopień prowizora farmacji, uzyskany na mocy § 9 statutu kursów prowizorskich, zatwierdzonych przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dnia 31 maja 1926 r.,

8) dyplom zagraniczny, uprawniający do wykonywania zawodu aptekarskiego na zasadzie zezwolenia, udzielonego przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego.

Art. 3. Ponadto prawo wykonywania zawodu aptekarskiego na równi z osobami, wymienionymi w art. 2, służy osobom, które mają obywatelstwo polskie oraz:

1) uzyskały tytuł „pomocnik aptekarski” w Państwie Polskim,

2) uzyskały tytuł „pomocnik aptekarski” na jednym z uniwersytetów cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27 listopada 1917 r.,

3) złożyły zgodnie z przepisami rozporządzenia austriackiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 marca 1912 r. (Dz. u. p. austr. Nr 47) egzamin tyrocynalny przy gremiach aptekarskich,

4) uzyskały świadectwo ze złożonego przed komisją państwową wstępnego egzaminu farmaceutycznego w Rzeszy Niemieckiej przed dniem 27 grudnia 1918 r.,

5) uzyskały świadectwo z egzaminu, wymienionego w pkt 4), złożonego na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego po dniu 27 grudnia 1918 r.,

6) uzyskały świadectwo na „pomocnika aptekarskiego”, wydane przez niemiecką komisję egzaminacyjną na terenie b. okupacji niemieckiej (tzw. Generał Gubernatorstwa Warszawskiego) do dnia 11 listopada 1918 r.

Art. 4. (1) Prawo czasowego wykonywania zawodu aptekarskiego z wyjątkiem prawa zarządzania apteką mogą otrzymać osoby, które odpowiadają wszystkim warunkom do wykonywania tego zawodu, a nie mogą wykazać się niezwłocznie dowodami.

(2) Osoby, które wskutek poślubienia cudzoziemca utraciły obywatelstwo polskie, a odpowiadają pozostałym warunkom do wykonywania zawodu aptekarskiego, mogą nadal zawód ten wykonywać przez okres trzymiesięczny; na dalsze czasowe wykonywanie zawodu aptekarskiego powinny one uzyskać zezwolenie.

(3) Przyznawanie prawa czasowego wykonywania zawodu aptekarskiego należy do Ministra Opieki Społecznej.

Art. 5. Prawa wykonywania zawodu aptekarskiego nie mogą uzyskać osoby:

1) ubezwłasnowolnione z powodu choroby psychicznej — w czasie trwania ubezwłasnowolnienia,

2) pozbawione sądownie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych do czasu odzyskania tych praw.

Art. 6. Zasady, według których osoby, pragnące wykonywać zawód aptekarski, powinny odbyć roczną praktykę oraz pracę zawodową potrzebną do nabycia prawa zarządzania apteką, określa, po zasięgnięciu opinii izb aptekarskich, Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia, gdy zaś chodzi o osoby wojskowe — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 7. (1) Prawo zarządzania apteką w rozumieniu art. 1 ust. (1) pkt 2) uzyskują osoby,

wymienione w art. 2, które poza roczną praktyką w aptece, przewidzianą w ust. (2) pkt 3) tegoż artykułu, pracowały zawodowo w aptece 2 lata. Okres ten skraca się o rok dla osób, które na jednym z uniwersytetów w Państwie Polskim uzyskały tytuł doktora farmacji.

(2) Prawo zarządzania apteką tracą osoby, które nie wykonywają zawodu aptekarskiego w ciągu 10 lat bez przerwy lub z przerwami nie krótszymi, niż jeden rok; prawo to odzyskuje się po rocznej pracy zawodowej w aptece. Przepis niniejszy nie ma zastosowania do urzędników państwowych, samorządowych i instytucji ubezpieczeń społecznych, pełniących służbę nadzoru farmaceutycznego.

(3) Za równoznaczne z wykonywaniem zawodu aptekarskiego w rozumieniu ust. (1) uważa się pracę w jednej z fabryk chemiczno - farmaceutycznych, których wykaz ustala Minister Opieki Społecznej.

(4) Właściwy wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może zezwolić osobom, wymienionym w art. 3, na zarząd aptekami na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, a Minister Opieki Społecznej — na okres dłuższy lub do odwołania.

Art. 8. (1) Apteka nie może być pozostawiana bez zarządcy.

(2) Właściciel, dzierżawca lub zarządca apteki nie mogą być jednocześnie zarządcami innej apteki, współwłaściciel zaś — tylko za zgodą Ministra Opieki Społecznej.

(3) Zarządcą apteki, stanowiącej własność jednej lub większej liczby osób fizycznych, powinien być w zasadzie tylko jej właściciel, współwłaściciel lub dzierżawca, jeżeli przepisy ustawy niniejszej nie stanowią inaczej. Jeżeli właścicielem lub współwłaścicielem apteki jest osoba, nie posiadająca kwalifikacji zawodowych, wówczas zarządzanie apteką powinno być przekazane osobie do tego uprawnionej.

(4) Właściciel, współwłaściciel, lub dzierżawca, który sprawuje zarząd apteką, może powierzyć sprawowanie zarządu innej, uprawnionej do tego osobie, najwyżej na okres trzech miesięcy w ciągu roku, a na dłuższy okres w ważnych wypadkach (obłożna choroba, wyjazd na studia, ukończony 60 rok życia, służba wojskowa itp.) za zezwoleniem Ministra Opieki Społecznej.

Art. 9. (1) W przypadku pozostawiania apteki bez zarządcy zarząd nią do czasu wyznaczenia nowego zarządcy może być wykonywany, nie dłużej jednak, niż w ciągu trzech miesięcy, przez magistra farmacji, który po ukończeniu rocznej praktyki w aptece, przynajmniej przez rok pracował zawodowo w aptece lub przez osobę, która odpowiada warunkom art. 3.

(2) O braku zarządcy oraz o powierzeniu zarządu apteką innej, uprawnionej do tego oso-

bie, właściciel, współwłaściciel lub dzierżawca apteki jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić wojewódzką władzę administracji ogólnej z podaniem imienia, nazwiska i adresu tej osoby.

(3) Jeżeli zarząd apteką jest wykonywany w sposób, zagrażający życiu lub zdrowiu osób, korzystających z jej świadczeń, wojewódzka władza administracji ogólnej może zażądać zmiany zarządcy w określonym przez siebie terminie, a w razie niewykonania żądania w tym terminie — zawiesić zarządcę w czynnościach, skierowując niezwłocznie sprawę do właściwej instancji sądowej, która rozstrzygnie o utracie prawa zarządzania apteką. Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio.

(4) Wojewódzka władza administracji ogólnej wyznaczy z urzędu zarządcę apteki, gdy:

1) apteka pozostaje bez zarządcy, a właściciel, współwłaściciel lub dzierżawca nie wyznaczył nowego zarządcy,

2) apteka po terminie, wymienionym w ust. (1), pozostanie bez zarządcy.

(5) Do czasu wyznaczenia nowego zarządcy apteka może być zamknięta przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Art. 10. (1) Osoby, pragnące wykonywać zawód aptekarski, powinny uprzednio zarejestrować się u wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

(2) O rozpoczęciu i zaprzestaniu pracy w aptece przez osobę, wykonywającą zawód aptekarski, zarządca apteki jest obowiązany zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej oraz właściwą izbę aptekarską najpóźniej w ciągu 7 dni.

(3) W przypadkach notorycznych: niedoświadczenia, choroby psychicznej, alkoholizmu, narkomanii lub kalectwa, które powodowałyby nieprawidłowe wykonywanie zawodu aptekarskiego, połączone z niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia osób, korzystających ze świadczeń apteki — wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może na podstawie orzeczenia lekarza urzędowego wstrzymać rejestrację osoby, pragnącej wykonywać zawód aptekarski, do czasu wydania orzeczenia przez komisję lekarską. W razie ustalenia przez komisję lekarską faktów, które stanowiły podstawę wstrzymania rejestracji, wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) wstrzyma rejestrację, skierowując niezwłocznie sprawę do właściwej instancji sądowej, która rozstrzygnie o zdolności danej osoby do wykonywania zawodu aptekarskiego. Jeżeli orzeczenie komisji lekarskiej nie będzie doręczone osobie, pragnącej wykonywać zawód aptekarski w terminie dwumiesięcznym od dnia zgłoszenia się jej do rejestracji, osoba ta nabywa prawo niezwłocznego przystąpienia do wykonywania zawodu apte-

karskiego; do terminu dwumiesięcznego nie wlicza się czasu zarządzanej przez komisję lekarską obserwacji.

Art. 11. (1) Osoby, wykonywające zawód aptekarski, nie mogą wykonywać praktyki lekarskiej, dentystrycznej, weterynaryjnej, ani prowadzić lecznicy bądź przychodni.

(2) Z zawodem aptekarskim nie wolno łączyć zajęć, nie liczących z godnością tego zawodu; zakaz w poszczególnym przypadku wydaje Minister Opieki Społecznej na podstawie opinii izby aptekarskiej, a co do osób wojskowych — Minister Spraw Wojskowych.

Art. 12. Poza przypadkami, przewidzianymi we właściwych przepisach, osoby wykonywające zawód aptekarski, są obowiązane do zachowania w tajemnicy wszystkich wiadomości, uzyskanych w związku z wykonywaniem tego zawodu, a dotyczących osób, korzystających ze świadczeń apteki.

Art. 13. (1) Prawo wykonywania zawodu aptekarskiego gaśnie w przypadku:

1) stwierdzenia okoliczności, przewidzianych w art. 5, lub utraty obywatelstwa Państwa Polskiego,

2) niezdolności do wykonywania zawodu,

3) prawomocnego wyroku sądu państwowego bądź wyroku sądu dyscyplinarnego izby aptekarskiej, orzekającego utratę tego prawa.

(2) W przypadku niezdolności do wykonywania zawodu (ust. (1) pkt 2)), wywołanej niedołęstwem, chorobą psychiczną, alkoholizmem, narkomanią albo kalectwem — jeżeli stan ten może zagrażać oczywistym niebezpieczeństwem życiu lub zdrowiu osób, korzystających ze świadczeń apteki — wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) zarządza zbadanie osoby wykonywającej zawód aptekarski przez komisję lekarską, a w razie stwierdzenia przez nią jednego z wymienionych przypadków, zawiesza tę osobę w prawie wykonywania zawodu aptekarskiego, skierowując niezwłocznie sprawę do właściwej instancji sądowej, która rozstrzygnie o utracie prawa do wykonywania zawodu.

Art. 14. Minister Opieki Społecznej sprawuje nadzór nad wykonywaniem zawodu aptekarskiego.

Art. 15. Minister Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii izb aptekarskich wyda w

drodze rozporządzenia przepisy o sposobie wykonywania zawodu aptekarskiego, o sposobie zarządzania apteką, o rejestracji (art. 10 ust. (1)), o składzie i trybie postępowania komisji lekarskich, wymienionych w art. 10 ust. (3) i art. 13 ust. (2), oraz o trybie postępowania w przedmiocie zawieszania lub pozbawiania prawa zarządu i prawa wykonywania zawodu aptekarskiego.

Art. 16. Przepisy ustawy niniejszej, dotyczące izb aptekarskich, wejdą w życie z chwilą ukonstytuowania się tych izb na mocy oddzielnej ustawy.

Art. 17. Kto wykracza przeciw przepisom art. 8 ust. (1), (2), (3), (4), art. 9 ust. (2) i art. 10 ust. (2), albo przeciw przepisom rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 15, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych.

Art. 18. (1) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają uprawnień, przewidzianych w umowach międzynarodowych.

(2) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają również uprawnień Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wynikających z przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Art. 19. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą.

(2) Dotychczasowe przepisy prawa, nie sprzeczne z postanowieniami ustawy niniejszej, zachowują moc obowiązującą tylko do czasu wydania przez Ministra Opieki Społecznej przewidzianych w tej ustawie rozporządzeń.

Art. 20. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 21. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski